

tets afsigelse, såfremt instituttet erklæres konkurs uden forinden at have været i betalingsstandsning. Såfremt en officiel markedskurs findes på det pågældende instrument, hvilket som regel vil være tilfældet for så vidt angår likvide værdipapirer, der er noteret på en børs, vil dokumentationen for tabets størrelse være enkel. Vedrører tabet derimod unoterede eller illikvide værdipapirer, kan størrelsen af tabet være vanskelig at opgøre. Investor må i disse tilfælde dokumentere størrelsen af sit krav på anden vis. Det må dog antages, at domstolene i visse tilfælde endeligt må afgøre tvister mellem Fonden og investorer vedrørende opgørelse af størrelsen af investorerens tab.

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 2, stk. 2, 2. pkt., 1. pind og artikel 4, stk. 1.

Til § 12

Bestemmelsen fastslår i overensstemmelse med den nuværende lov om en indskydergarantifond, at indskyderes og investorers krav på dækning vedrørende indskud, midler og værdipapirer, som ikke kan tilbageleveres, skal opgøres efter fradrag af disses eventuelle forpligtelser over for det pågældende institut. Der er ikke herved tilsigtet nogen ændring i Fondens nuværende praksis vedrørende opgørelse af fradrag.

Såfremt en kunde i et institut, der har anmeldt betalingsstandsning eller er gået konkurs, har lidt et tab vedrørende både midler og værdipapirer, som tilhører denne, skal eventuelle forpligtelser, som kunden måtte have over for instituttet, fradrages i kundens krav på den for kunden mest fordelagtige måde. Herved undgås det, at kunder i et institut, der har anmeldt betalingsstandsning eller er gået konkurs, p.g.a. de forskellige dækningsbeløb, som gælder vedrørende indskud og midler, jf. forslaget § 9, stk. 1, og § 10, og manglende tilbagelevering af værdipapirer, jf. forslaget § 11, bliver dækket forskelligt af Fonden, alt efter om deres krav hovedsagelig vedrører penge eller værdipapirer.

Til § 13

Bestemmelsen svarer med de fornødne tilpasninger som følge af den udvidede kreds af omfattede institutter til § 5, stk. 5, i den gældende lov om en indskydergarantifond. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 3 og artikel 4, stk. 2.

Til § 14

Bestemmelsen svarer med de fornødne tilpasninger som følge af den udvidede kreds af omfattede institut-

ter til § 6 i den gældende lov om en indskydergarantifond. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 1, nr. 6, og artikel 8, stk. 2.

Til § 15

Bestemmelsen svarer med de fornødne tilpasninger som følge af den udvidede kreds af omfattede institutter til § 7 i den gældende lov om en indskydergarantifond. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 10, stk. 1 og 2, og artikel 11, stk. 2 og 3.

Til § 16

Bestemmelsen svarer med de fornødne tilpasninger som følge af den udvidede kreds af omfattede institutter til § 8 i den gældende lov om en indskydergarantifond. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 9, stk. 1 og 2.

Til § 17

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 12, og svarer til § 9 i den gældende lov om en indskydergarantifond.

Til § 18

I følge bestemmelsen udvides bestyrelsen til at bestå af 8 medlemmer i forhold til den nuværende bestyrelse for Indskydergarantifonden, der består af 5 medlemmer. Baggrunden for den foreslåede udvidelse af bestyrelsen og sammensætningen heraf er, dels at samtlige de bidragspligtige sektorer bør være repræsenteret i bestyrelsen, dels at der bør være en vis sammenhæng mellem størrelsen af de bidrag som de respektive sektorer har ydet til Fonden og antallet af medlemmer af bestyrelsen. Desuden bør der, ligesom i den nuværende bestyrelse for Indskydergarantifonden, være en ligelig fordeling mellem de medlemmer, som repræsenterer de bidragspligtige sektorer og de øvrige medlemmer af bestyrelsen.

Stk. 3 svarer til § 12, stk. 3, i den gældende lov om en indskydergarantifond.

Til § 19

Stk. 1 og 2 svarer til § 13 i den gældende lov om en indskydergarantifond. I stk. 3 er der givet mulighed for, at der i Fondens vedtægter fastsættes bestemmelser om, at bestyrelsens sammensætning kan ændres i de tilfælde, hvor bestyrelsen skal behandle spørgsmål, som udelukkende eller hovedsagelig vedrører en enkelt afdelings forhold således, at de bestyrelsesmedlemmer, som repræsenterer institutterne i de øvrige